

KAMARÁDKY? ACH JO...

Neděle, 09 listopad 2008

Milá Kudlanko, a doteď jsem byla přátelská a přátelství, které mám dobré a dlouholeté kamarádky a nemám nás nic rozdílit, Rozdílit tedy ne fyzicky, ale hlavně v oblasti názorů a komunikace. Byl to omyl. Stačí tak málo... První kamarádka byla ta moje nejnej na základce. S tou jsem se dala dohromady po svatbě, když jsme se přátelstvem dohodli, když jsem získala v práci.

Ale je to už hezkých pár let a tak se naše osudy vybarvily. Všechny jsme rozvedené, všechny máme z prvních manželství dítko a všechny máme nové partnery a nové děti. Ta moje první, ze které má s novým mužem dítko ve věku 4 a 2 roky, kamarádka z práce má 3 a 1 rok a já sama mám přítelovského chlapečka. A samozřejmě, jak to chodí, navzájem se navzájem, ale s tou mou první si nějak rozumíme. Je pravda, že se hodná změnila od doby, co se podruhé vdala; zdá se mi, že její muž ji docela dobře zpracoval a ona změnila některé své názory a přejala jeho vzorce chování a myšlenek. Ale co je asi tak nehlavní - rozdělily nás finanční poměry. Zatímco když jsme byly obě rozvedené a neměly na rozhazování, spíše naopak, tak jsme byly kamarádky na život a na smrt. Ona si pak našla chlapa a měla se najednou mnohem lépe; ale ani to nás jaksi nerozdělilo. Jen se z kamarádky stala tak nějak všelijaká, abych nemusela psát přímou skrblice. Dříve jsme si prostě například když jsme potřebovaly, tak jaké věci požádaly, třeba oblečení na děti (jedno z nich odrostlo, tak jsme to daly té druhé pro její dítě a tak), stejně tak s hračkami a jinými pomůckami pro děti. Nikdy nám nepřipadlo, že by na tom ta druhá měla být líp a když jsme to už nepotřebovaly, si to prostě vrátily, nebo některá z nás přímou přeměnila, že už to zpátky nechce, ať si to necháme. A tak to všechno celých 12 let. Než se vdala podruhé. Měla to ani nějak nepřehledně, protože její syn už byl v té době, všelijak její, i když byl mladší a moje malá dcerka už po jejím synovi taky neměla co dědit, tak jsem nad tím vlastně ani nepřemýšlela. V práci jsem se seznámily s dalším, fajn babou, a protože jsem měla hodná moc podobné osudy, obě jsme si prošli dost nepřehledným prvním vztahem a obě si pak našly chlapy, tak jsem byla ráda, že mám dalším spřízněnou duši, i přímou v místě, kde bydlím teď. Má kolegyně kamarádka bydlí ve vedlejší ulici, ale stále se navzájem. No a jak už jsem psala, přímou na adresu dalším, i když jsem si to přímou... Když má první kamarádka ze které konečně otěhotněla (po umělé oplodnění jsme z toho samozřejmě měla radost obě dvě). Když se malý narodil, tak jsme to spolu přímou oslavily, nakoupila jsem něco na oblečení a nějaké hračky a všechno vypadalo fajn. Za dva roky se jí narodila dcerka, a to už bylo jasné, že na návštívku jezdím víc já za ní, protože ona nechtěla řídit auto, bála se, a cestovat s dvěma dětmi ve vlastní dopravou je dost náročné. Mezitím se dvě děti narodily i té mé druhé kamarádce, tak jsem od ní obě dostala nějaké už vyžádané věci pro tu mou první kamarádku, co měla malou miminko, zatímco druhá holčička už měla tři roky. Seznámily jsme se tak všechny navzájem, a první rok dva jsme spolu opět všechny měly hezké přátelství. No a co se nestalo, otěhotněla jsem nakonec i já. A najednou se ta první kamarádka, jak začala odtažovat, začala říkat věci jako: "No, když na to máte, tak si to kupte" (když jsem jí jaký košilek se mi líbí), "to je zbytečné, to není potřeba, nemusíte mít všechno" (když se mi u ní líbila nějaká hračka nebo houpací lehátko pro miminko, hračky s hračkami na hraní atd.) a když jsem se jí chlubil nějakým hezkým oblečením, co jsem koupila, tak mi na to přeměnila jen, že jsou to vyhozené peníze, že by mi stačilo i něco ze sekáčkového bazaru. No a pak se ten její chlap tak nějak přeměnil, že jako oni teď budou chudáci, protože všechno od Janiny druhé kamarádky teď skončí u Nerudů (jako u nás), i když to malé mimino toho tolik nepotřebuje a my máme na krku jen dvě děti, zatímco oni mají tři a jsou tedy potřebnější. Já jsem o tom nikdy přeměnil tak neuvažovala, jsme na tom nejlíp (před a po rozvodu). No a její muž mi vlastně taky říkal, že se mu na návštívku nechce, protože si požádá si jen stávkou a nadávají a závidí už i sousedovi před domem, že má hezkou dlaždice. Ale co mi asi vadilo ze všeho nejvíce, tak byla odpověď mé kamarádky, když jsem se chtěla poradit ohledně jídelníčku pro malého. Prý se mám jít zeptat Janinky, ta má určitě lepší a dražší a tak ať mi poradí ona, protože má doma dvě a určitě je obě nepoužívá a ona nechápe, proč je teda obě skladuje, když je obě nepotřebuje ať neekám, že mi tu jednu dá, ať si ji jdu koupit a prodáváčka mi poradí stejně. (Bylo to po telefonu, a já slyšela, jak jí to jednu dá, ať si ji jdu koupit a ona to po něm opakuje.) Tak mám pocit, že mám asi už o kamarádce. A že naše dávné přátelství se začalo nějak vypařovat a vytrácet. Copak tohle všechno změnilo naše přátelství a hloupá závist? I když mi vlastně nikdo ani nemá co závidět? Gabriela